

Παρακλητικός Κανών εις τον Όσιον Διονύσιον ο εν Ολύμπω

**Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142)
Ψαλμόν.**

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς
χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου,
ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα
τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν θαυμάτων κεκτημένος τὴν χάριν, πάσης ἀπάλλαξον ἀνάγκης καὶ βλάβης, τους πίστει προσιόντας τῇ πρεσβεῖα σου, Πάτερ Διονύσιε, των Ὁσίων λαμπρότης, ἄφесιν αἰτούμενος, καὶ παθῶν θεραπείαν, καὶ πειρασμῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς σέ προστάτην, θερμόν ἐπιγράφουσι.

Δόξα. Το αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

καὶ ὁ κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς:
Διονύσιε ἰσχύν μοι δίδου. Γερασίμου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος ἐκλεκτόν, δέχου τὰς δεήσεις. Διονύσιε ἱερέ, των πίστει καὶ πόθω προσιόντων, τῆ πρὸς Χριστόν ἱκεσία σου πάντοτε.

Ἰάσεις πηγάζων παντοδαπὰς, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεύεις πάθη δεινὰ διό με κατ' ἄμφω ἀσθενοῦντα, θαυματουργέ Διονύσιε ἴασαι.

Ὁδύνης ἀπάλλαξον ψυχικῆς, τοὺς τῆ σῆ πρεσβεία, καταφεύγοντας εὐλαβῶς, καὶ σώματος ἴασαι τὴν νόσον, τῶν σε τιμώντων σοφέ Διονύσιε.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος τὸ χαλεπόν, διάλυσον Κόρη, τῷ φωτί σου τῷ νοερῷ, καὶ δίδου μετάνοιαν γνησίαν, τῷ ταπεινῷ σου ἱκέτη Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπερήφανον ὄφιν, τὸν καθ' ἡμῶν πάντοτε, δόλους καὶ παγίδας ὑπούλως, μηχανευόμενον, σύντριψον Ἄγιε, καὶ πρὸς οδὸν σωτηρίας, Πάτερ Διονύσιε, ἡμᾶς κατεύθυνον.

Σέ προστάτην καὶ ρύστην, καὶ ἄρωγόν ἔχοντες, πάσης συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, θᾶπτον ρυσθείημεν, αὕτη ἡ Μάνδρα σου, καὶ οἱ θερμῶς σε τιμῶντες, Πάτερ Διονύσιε, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἰατὴρ παθημάτων, πολυειδῶν πέφηνας • ὅθεν τοὺς προστρέχοντας Πάτερ, τῇ ἀντιλήψει σου, ῥῆου ἐκάστοτε, νόσων καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ ποικίλων θλίψεων καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, σωματωθείς γέγονεν, ἄνθρωπος δι' ἔλεος μέγα, ὁ Ὑπερούσιος, σώζων Πανύμνητε, τούς ἀληθῆ Θεοτόκον, πίστει σε δοξάζοντας, καί μεγαλύνοντας.

Διάσωσον θαυματουργέ Διονύσιε θεοφόρε, πάσης βλάβης καί πειρασμῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τούς ἀδιστάκτω καρδία σοι προσιόντας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτης θερμός, καὶ μέγα καταφύγιον, ὑπάρχεις ἡμῶν, παμμάκαρ Διονύσιε διό πιστῶς βοῶμεν σοι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἀπάλλαττε, τὴν εὐαγὴ καὶ σεπτὴν σου Μονήν, καὶ πάντας τούς σπεύδοντας τῇ σκέπῃ σου.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰλασμόν ἡμῖν αἴτησαι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἀπολύτρωσιν, Διονύσιε μακάριε, οἷα κηδεμῶν ἡμῶν καὶ ἔφορος.

Συντριβέντα τοῖς πάθεσι, ἴασαί με Πάτερ ὡς συμπαθέστατος, καὶ τον νοῦν μου τάχος λύτρωσαι, ἐξ αἰχμαλωσίας τῆς τοῦ χείρονος.

Χαλεπῶν περιστάσεων, καὶ δυσχερεῶν σοφέ Διονύσιε, ἀνωτέρους διαφύλαττε, τούς τῇ σῇ πρεσβείᾳ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Δέσποινα, τὴν κεκακωμένην ψυχὴν μου πάθεσι, θεραπείας καταξίωσον, οἷα τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ φιλάγαθος.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ὑμᾶς.

Νέκρωσον σοφέ, τοῦ ἐχθροῦ πᾶσαν ἐπήρειαν, καὶ ἀτάραχον καὶ ἡρεμον ἡμῶν, Διονύσιε τον βίον διατήρησον.

Μέγας ἀρωγός, τῆς Μονῆς σου πέλων Ὅσιε, ἐκ μεγάλων συμφορῶν ρύου αὐτὴν, τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ καταφεύγουσαν.

Ὅρμον γαληνόν, τὴν πρεσβείαν σου οἱ Πίερες, κεκτημένοι Διονύσιε σοφέ, χαλεπῶν τρικυμιῶν τοῦ βίου ρύονται.

Θεοτοκίον.

Ίδε συμπαθῶς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, καὶ θεράπευσον τὸ ἄλγος μου Ἄγνη, καὶ τὸ σκότος τοῦ νοός μου ἔξαφάνισον.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δυνάμει, τῶν πρεσβειῶν σου παμμάκαρ, πᾶσα νόσος καὶ ἀνάγκη καὶ λύμη, ὧ Διονύσιε οἴχεται τάχος, καὶ Πιερίᾳ κηρύττει τὴν χάριν σου, καὶ χαριστήριον ὧδὴν, εὐγνωμόνως προσάδει σοι Ἄγιε.

Ίδού σοι, ἡ σὴ Μονὴ καταφεύγει, καὶ προσπίπτει καὶ βοᾷ ἐκ καρδίας • Μὴ διαλίπης αἰεὶ προστατεύειν, ὡς ποιμενάρχης ἡμῶν συμπαθέστατος, ταύτης τῆς Μάνδρας σου σοφέ, Διονύσιε Πάτερ δεόμεθα.

Δεινῶν με, ἐπιφορῶν ρῦσαι Πάτερ, τὸν πρὸς σέ ἀπὸ ψυχῆς ἀφορῶντα, καὶ τοὺς πιστῶς τῇ ἀγία Μονῇ σου, ἀπανταχόθεν προστρέχοντες πάντοτε, ἀπάλλαττε παντός κακοῦ, Διονύσιε Πάτερ δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντων, Δημιουργός καὶ Δεσπότης, σαρκωθεὶς ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, σέ προστασίαν ἀνέδειξεν κόσμου, καὶ πεπτωκότων ἀνόρθωσιν Δέσποινα, διὸ ἀνόρθωσον κάμε, πεπτωκότα βυθῶ παραπτώσεων.

Διάσωσον θαυματουργέ Διονύσιε θεοφόρε, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς ἀδιστάκτω καρδία σοι προσιόντας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῤῥησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς τῶν Ὁσίων τῶν πάλαι ὁμότροπος, καὶ κοινωνός τῆς εὐκλείας καὶ σύσκηνος, σὺν αὐτοῖς καθικέτευε Ὅσιε, ἡμῖν διδόναι πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ λύσιν παθῶν Διονύσιε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου

καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ. Οὐδέ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός καὶ ὃ ἐάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ, εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τό φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Αἴγλη θείου Πνεύματος, καταλαμπόμενος Πάτερ, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τήν δεινὴν σκοτόμαιναν Διονύσιε, καὶ πρὸς φῶς ἴθυνον, θείων ἐνταλμάτων, φωτοφόροις ἰκεσίαις σου, τοὺς καταφευγόντας, τῇ σῇ προστασίᾳ ἐκάστοτε, δυσχερειῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων, ἡμᾶς ἀπαλλάττων, καὶ πᾶσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, τοὺς σέ προστάτην καὶ ἔφορον, ἐκ Θεοῦ πλουτήσαντας.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαό σου...

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπὲρ πάντων δυσῶπει, Διονύσιε Πάτερ τῶν εὐφημούντων σε, καὶ πίστει προσκυνούντων, τά θεία λείψανά σου, καὶ βοῶντων ἐκάστοτε, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Γεωργήσας τοῖς πόνοις, ἀπαθείας τὴν χάριν τὴν πολυῦμνητον, παθῶν ἐξ ἀκαθάρτων, ἐκκάθαρον τοῖς ρείθροις, Διονύσιε Ὅσιε, τῶν σῶν σεπτῶν πρεσβειῶν, τοὺς σέ ὑμνολογοῦντας.

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ, ἡ ἀγία Μονή σου καυχάται Ὅσιε, καὶ πάσα Πιερία, θερμῶς σοι καταφεύγει, καὶ βοᾷ μετὰ πίστεως • Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῶσιν δίδου μοι Κόρη, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν πρὸς σὲ γάρ καταφεύγω, ὑμῶν σε Θεοτόκε, καὶ βοῶ ἀγαλλόμενος, χαῖρε Παρθένε Ἄγνη, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Ὦδὴ η . Τὸν Βασιλέα,

Ἄρρωστημάτων, σβέσον τὴν ἄσπετον φλόγα, Διονύσιε τῶν πίστει ἐκζητούντων, τὴν σὴν θερμοτάτην, ἐν πᾶσι προστασίαν.

Σθένος παράσχου, τῇ ταλαιπῶρω ψυχῇ μου, Διονύσιε ὡς ἂν ὑπερνικήσῃ, τὰς ἐπερχομένας, ἐν βίῳ δυσχέρειας.

Ἴασιν δίδου, καὶ τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν, Διονύσιε τοῖς πίστει προσιούσι, τοῖς θαυματοβρύτοις, καὶ θείοις σου λειψάνοις.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Κυρίου, καὶ Ἄειπάρθενε Κόρη, πόρρω δίωξον ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰς τοῦ βροτοκτόνου, ἐπίβουλὰς καὶ δόλους.

Ὦδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ολύμπου ὁ προστάτης, καὶ τῆς Πιερίας, ὁ φωτοφόρος ἀστήρ Διονύσιε, τὰς ἱκεσίας προσδέχου ἡμῶν ἐκάστοτε.

Ἐφέρποντα ὑπούλως, κατ' ἐμοῦ τον ὄφιν, τῇ δεδομένη σοι χάριτι σύντριψον, ὦ Διονύσιε Πάτερ ἵνα γεραίρω σε.

Ἐψίστου ὡς θεράπων, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν ιερὲ Διονύσιε, ἵνα ρυῶμεθα πόσης ἐναντιότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐμνοῦμεν σου τὸ μέγα, μυστήριον Κόρη, ὅτι Θεὸν ἀπορρήτως γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος ἄφθορος ἔμεινας.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,

Χαῖροις Θεσσαλίας θεῖος βλαστός, καὶ Ὀλύμπου κλέος, Διονύσιε θαυμαστέ•

χαῖροις Ἐκκλησίας φωστήρ ὁ νέος μάκαρ, ὃ πάντας καταυγάζων, θαυμάτων λάμπει.

Ὁλος ἐκ νεότητος τῷ Χριστῷ, πίστει ἀνετέθης, ὡς ἐμάκρυνας τῶν φθαρτῶν, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑπήλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀτρέπτῳ διανοία, ὦ Διονύσιε.

Ἄγγελος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤνυσας θεόφρον, τὴν ζωὴν σου τὴν θαυμαστήν, καὶ πολλῶν χαρίτων, θεόθεν ἠξιώθης, ἡμᾶς καταपुरσεύων, ὦ Διονύσιε.

Τὸν τῆς μετάνοιας καθηγητήν, καὶ τὸν ἐν Ὀλύμπῳ ποδηγέτην καὶ οἰκιστήν, τὸν θεῖον προστάτην καὶ λειτουργόν Κυρίου, Διονύσιον τὸν μέγα πάντες ὑμνήσωμεν.

Γνόφον ὑπεισηλθες τὸν μυστικόν, ὡς ἀνήλθες Πάτερ, ἐν Ὀλύμπῳ πίστει θερμή, καὶ ὑπερκοσμίου, φωτὸς κατηξιώθης, ὡς τῶν ἀρρήτων μύστης, ὦ Διονύσιε.

Ὡς ἥλιος λάμπας ἐν τῷ χορῷ, τῶν ἀγίων πάντων Διονύσιε ἀσκητά, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πόθῳ, αἰεὶ ἀνευφημουμένων καὶ δεόμενων σου.

Φρούρει τὴν Μονὴν σου τὴν ἱεράν, ἀπὸ πάσης βλάβης, Διονύσιε θαυμαστέ, καὶ τῶν προσιόντων, αὐτῇ μετ' εὐλαβείας, τάς ικεσίας πλήρου, ὡς συμπαθέστατος.

Ἰλεως γενοῦ μοι Πάτερ σοφέ, τῷ πολεμουμένῳ, σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ, δεινοῖς παντοίων νόσων καὶ πάσης ἀλγηδόνης, καὶ ρῦσαί με γεέννης ταῖς μεσιτείαις σου.

Ὁδήγησον Πάτερ εἰς οὐρανόν, τοὺς νῦν προσκυνοῦντας, τὴν ἁγίαν σου Δεξιάν, τὴν θεῖαν σου Κάραν, σεπτὴν τε Σιαγόνα, καὶ τούτων τὰ μέγала ἀνακηρύττοντας.

Ὁλυμπε υπέρτατε τῶν βουνῶν, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κεκτημένος σύ βοηθόν, ῥύστην καὶ προστάτην ἐν τοῖς πειρατηρίοις, τὸν θεῖον καὶ ὑπέρλαμπρον Διονύσιον.

Χαῖροις Πιερίας ὁ ἄρωγός, καὶ μεσίτης μέγας, Διονύσιε πρὸς Θεόν χαῖροις ὃ παρέχων, ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι, καὶ θαύματα πηγάζων, ἡμῖν ἐκάστοτε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).
Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,
καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν
τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην
Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γάρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ
μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου,
πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς
Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τούς προσπίπτοντας πιστῶς, τῆ σῆ θαυμαστή προστασία, καὶ ἀντιλήψει
σου, Πάτερ Διονύσιε ἀξιθαύμαστε, πάσης θλίψεως λῦτρωσαι, καὶ πάσης

ἀνάγκης, καὶ πάσης στενώσεως, καὶ νόσου Ἄγιε, αἰτεῖ δέ πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ τὴν θεϊκὴν εὐφροσύνην, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθηνι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**

Δίστιχον.

Πλήρου Διονύσιε τὰς ἰκεσίας
Ἄς σοι Γεράσιμος θερμῶς ἀναφέρει.